

BESEDNE IGRE NAŠIH BABIC IN DEDKOV

Kdo zna kaj zemljepisja?

Nekdo položi predse odprt časopis ali odprto knjigo in na slepo srečo potisne konico svinčnika na natisnjeno besedilo. Črke, ki se je dotaknil, velja. V petih minutah (ali manj, če tako določite) mora vsak udeleženec zapisati na svoj listek imena mest in krajev, ki se začenjajo s tisto črko, kolikor jih pač pozna. Če imata vsaj dva igralca isto mesto napisano, ju morata oba prečrtati in ime ne velja. V poštev prihajajo samo imena, ki jih kdo edini zapiše. Kolikor takih imen kdo ima na svojem listku, tolikor točk se mu šteje v dobro. Imen si seveda ne sme nihče izmišljati. Ime, ki je sicer neznan, mora poznati vsaj se eden izmed družbe, ako naj pri igri obvelja. V dvomljivih primerih pomaga kak atlant ali leksikon. Če kdo ime napak zapiše, izgubi točko.

Ugibalnica

Vsak igralec naj si izmisli besedo, ki mora imeti vsaj osem črk. Te besede ne sme nikomur povedati, pač pa mora posamezne črke vsako posebej spisati na odgovarjajoče število lističev, lističe dobro premešati in jih izročiti svojemu desnemu sosеду. Sosedova naloga je, da iz črk, napisanih na lističe, sestavi mišljeno besedo. Vsak mora potemtakem ugibati besedo, ki si jo je mislil njegov levi sosed. Kdor se prvi oglasi s kakšno sestavljeno besedo, ki mu jo njegov levi sosed potrди kot pravilno, je zmagovalec. Kdor se oglasi za njim, je drugi itd.

Hieroglifi

Domeniti se je treba, kakšne besede naj bi ugibali. Zedinijo se za živalska imena. Vsak igralec naj si izbere sam zase kakšno živalsko ime, a naj posameznih črk, ki to ime sestavljajo, ne spiše, marveč nariše kak predmet, čigar ime se začinja s tisto črko. Vsako taksno risbo je treba narisati na poseben listič, vse lističe dobro premešati in jih izročiti v reševanje desnemu sosеду. Primer: S = nariši s t o l R = nariši ribo A = nariši avto K = nariši krožnik A = nariši aktovko

Klobasarija

Prvi napiše na list papirja kakršen koli stavek. Pred zadnjo besedo list tako pregane, da ostane vidna od stavka samo zadnja beseda. Tako preganjeni list da svojemu sosеду. Le-ta naj iztuhta nov stavek v zvezi z zadnjo besedo, ki jo vidi. Nato tudi on pregane papir tik pred zadnjo besedo svojega stavka in da list naprej. Tako gre list naokrog in ko pride do zadnjega, se papir razvije. Klobasarija, ki naj jo prvi na glas prebere, bo gotovo spravila vso družbo v dobro voljo.

Stavek pisati

Pripravi list papirja, ki naj bo, daljši kakor višji; nanj zariši 4 ali 5 vodoravnih ter 5 ali 6 navpičnih črt. Z nastalimi črtami si dobil nekakšno "tiskovino"; zapiši nanjo za vsako razpredelnico na vrhu potrebno oznako: pridevnik, osebek, prislov časa, prislov načina, glagol, predmet (v 3. in 4. sklonu) in prislov kraja. List pregani po prvi navpični črti in ga izroči sosedu. On naj zapiše v vseh 5 ali 6 vrst drug pod drugega po en pridevnik. Nato pregane list po drugi navpični črti in ga izroči naslednjemu v družbi, tako da oni ne vidi, kaj so pred njim napisali. Drugi napiše same samostalnike (kot osebke) drug pod drugega v drugo razpredelnico. Nato pregane list po tretji navpični črti in ga da tretjemu, itd. Ko je list popisan in so vse razpredelnice zapolnjene, preberi zbrane podatke, in sicer moraš uporabljati cele stavke. Spretni bralec bo bral recimo takole: Krevljast potepuh zjutraj nerad briše žarnica za mizo.

pridevnik	osebek	Prislov časa	Prislov načina	glagol	predmet	Prislov kraja
krevljast	potepuh	zjutraj	nerad	briše	žarnica	za mizo

Vir: Veselja dom (1942)